

EBA/GL/2020/05

---

6 maj 2020

Riktlinjer

---

om kreditriskreducering för institut som använder internmetoden för skattning av förlust vid fallissemang

1. Efterlevnad och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna och finansinstitutet med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna.
2. I riktlinjerna fastställs Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen bör tillämpas inom ett särskilt område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det senast den 28.10.2020. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/2020/05". Anmälningar ska inges av personer som har befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.

---

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

2.1 Syfte

5. I dessa riktlinjer anges kraven för användning av kreditriskreducering i enlighet med relevanta bestämmelser i del tre, avdelning II, kapitel 3 i förordning (EU) nr 575/2013, enligt artikel 108.2 i samma förordning. Dessa riktlinjer härrör även från EBA:s slutgiltiga utkast till teknisk standard för tillsyn för den interna bedömningsmetoden EBA/RTS/2016/03 (teknisk standard för tillsyn för den interna bedömningsmetoden) av den 21 juli 2016.²

2.2 Tillämpningsområde

6. Dessa riktlinjer gäller i samband med internmetoden i enlighet med del tre, avdelning II, kapitel 3 i förordning (EU) nr 575/2013 och avser i synnerhet institut som har fått tillstånd att använda egna skattningar av förlust vid fallissemang (LGD) i enlighet med artikel 143 i samma förordning.
7. I dessa riktlinjer anges i synnerhet när obetalt kreditriskskydd (såsom detta definieras i artikel 4.1.59 i förordning (EU) nr 575/2013) får godtas i enlighet med artikel 160.5, artikel 161.3, artikel 163.4, artikel 164.2 och artikel 183 i samma förordning, samt när betalt kreditriskskydd (såsom detta definieras i artikel 4.1.58 i samma förordning) får godtas i enlighet med artiklarna 166 and 181 i samma förordning.

2.3 Målgrupp

8. Dessa riktlinjer riktar sig till behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i i förordning (EU) nr 1093/2010 och till finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

2.4 Definitioner

9. Om inget annat anges har de termer som används och definieras i förordning (EU) nr 575/2013, direktiv 2013/36/EU och EBA:s riktlinjer för PD-skattning, LGD-skattning och hantering av fallerade exponeringar EBA/GL/2017/16 (EBA:s riktlinjer för PD- och LGD-skattning) samma innebörd i dessa riktlinjer.

---

² Hänvisningarna till artiklar i den tekniska standarden för tillsyn för den interna bedömningsmetoden kommer att ersättas av hänvisningar till den delegerade förordningen om antagande av EBA:s slutliga utkast till teknisk standard för tillsyn för den interna bedömningsmetoden, efter att denna har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

3. Genomförande

3.1 Tillämpningsdatum

10. Dessa riktlinjer gäller från och med den 1 januari 2022. Instituterna bör ha införlivat kraven i dessa riktlinjer i sina riskklassificeringssystem senast vid denna tidpunkt. De behöriga myndigheterna får själva besluta att skynda på tidsplanen för övergången.

4. Allmänna bestämmelser

---

11. Institut som tillämpar internmetoden för att göra egna skattningar av LGD-värden i enlighet med artikel 143.2 i förordning (EU) nr 575/2013 får enligt artikel 108.2 i samma förordning använda kreditriskreducering enligt del tre, avdelning II, kapitel 3 i den förordningen. Instituterna får använda kreditriskreducering enligt del tre, avdelning II, kapitel 4 i förordning (EU) nr 575/2013 om dessa krav anges i del tre, avdelning II, kapitel 3 i samma förordning och är i överensstämmelse med dessa riktlinjer.
12. Med avseende på artikel 181.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ska alla hänvisningar till begreppet "säkerhet" uppfattas som en hänvisning till ett betalt kreditriskskydd annat än det betalda kreditriskskydd som avses i artikel 166.2 och 166.3 i den förordningen. Detta omfattar i synnerhet andra betalda kreditriskskydd än ramavtal om nettning och nettning inom balansräkningen. De kreditriskreducerande effekterna av ramavtal om nettning och nettning inom balansräkningen avspeglas i exponeringsvärdet. För de typer av exponeringar för vilka instituten har fått tillstånd att använda egna LGD-skattningar får därför instituten godta betalt kreditriskskydd i den mening som avses i artikel 181.1 i förordning (EU) nr 575/2013 endast om detta skydd inte redan har godtagits i exponeringsvärdet i de fall som anges i artikel 166 i den förordningen och i enlighet med punkt 13.
13. De kreditriskreducerande effekterna av nettning inom balansräkningen bör avspeglas i exponeringsvärdet i enlighet med artikel 166.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och de kreditriskreducerande effekterna av ramavtal om nettning bör avspeglas i exponeringsvärdet i enlighet med artikel 166.2 i samma förordning. När hänsyn tas till effekterna av nettning inom balansräkningen och av ramavtal om nettning bör instituten beakta alla krav som gäller för dessa metoder enligt del tre, avdelning II, kapitel 4 i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet godtagbarhetskriterierna och metoderna för godkännande av de riskreducerande effekterna av sådana instrument.

14. Vid de typer av exponeringar för vilka instituten har fått tillstånd att använda egna LGD-skattningar bör de ta hänsyn till effekterna av det obetalda kreditriskskyddet i enlighet med artikel 160.5, artikel 161.3, artikel 164.2, artikel 164.3 och artikel 183 i förordning (EU) nr 575/2013.
15. Institutet får godta kreditförsäkring i enlighet med punkt 14 om de relaterade teknikerna för kreditriskreducering kan klassificeras som obetalt kreditriskskydd enligt definitionen i artikel 4.1.59 i förordning (EU) nr 575/2013. I synnerhet får instituten godta kreditförsäkring i enlighet med artikel 183.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 183.2 eller artikel 183.3 i förordning (EU) nr 575/2013, beroende på om kreditförsäkringen fungerar effektivt som garanti eller om den i stället fungerar som kreditderivat.
16. Hantering av riskklassificeringar från tredje parter enligt punkterna 62–64 i EBA:s riktlinjer för PD- och LGD-skattning bör med hänsyn till definitionen av kreditriskreducering i enlighet med artikel 4.1.57 i förordning (EU) nr 575/2013 inte ses som en metod för att godta kreditriskreducerande effekter och omfattas inte av dessa riktlinjer. Den lämpliga garantin enligt punkt 62 a i dessa riktlinjer avser i synnerhet en typ av avtalsenligt stöd som tillhandahålls till gäldenären av en tredje part och som därför inte utgör någon kreditriskreducerande metod för användning av ett institut i den mening som avses i artikel 4.1.57 och 4.1.59 i förordning (EU) nr 575/2013.

5. Godtagbarhetskrav

5.1 Godtagbarhetskrav på betalt kreditriskskydd

17. Om LGD-estimatet tar hänsyn till förekomsten av säkerheter ska instituten i enlighet med artikel 181.1 f i förordning (EU) nr 575/2013 införa interna krav för rättssäkerhet som allmänt stämmer överens med kraven i del tre, avdelning II, kapitel 4, avsnitt 3 i den förordningen samt säkerställa att den säkerhetsordning enligt vilken säkerheten ställs har rättsverkan och är verkställbar i alla relevanta jurisdiktioner och ger institutet rätt att likvidera eller återta säkerheten inom en rimlig tidsperiod, inbegripet vid fallissemang, konkurs eller insolvens av gäldenären och i förekommande fall av den som innehar säkerheten.
18. I enlighet med artikel 181.1 f i förordning (EU) nr 575/2013 ska instituten vid införande av interna krav för värdering av säkerheter som allmänt stämmer överens med kraven i del tre, avdelning II, kapitel 4, avsnitt 3 i samma förordning, och under förutsättning att LGD-estimatet tar hänsyn till förekomsten av säkerheter, säkerställa att samtliga följande villkor uppfylls:
  - a) Reglerna för omvärdering av säkerheten, inbegripet metoder och frekvens för att kontrollera säkerhetens värde, är konsekventa för varje typ av säkerhet och anges i institutets interna policyer.

- b) Instituterna ska genomföra kontrollerna oftare om marknadsvillkoren förändras avsevärt.

19. Med avseende på artikel 55 i den tekniska standarden för tillsyn för den interna bedömningsmetoden och i syfte att säkra efterlevnad av de allmänna principerna om rättslig förutsebarhet och värdering av säkerhet enligt punkterna 17 och 18, ska de interna krav som införs av instituten i enlighet med artikel 181.1 f i förordning (EU) nr 575/2013 till fullo överensstämma med följande krav i del tre, avdelning II, kapitel 4, avsnitt 3 i samma förordning:

- a) Vid finansiella säkerheter ska dessa överensstämma med artikel 207.3 och artikel 207.4 d i samma förordning.
- b) När det gäller säkerheter i fastigheter och hyresexponeringar som behandlas som säkrade om den leasade tillgången utgör en fastighet, ska dessa överensstämma med artikel 208.2 och 208.3 i samma förordning.

Vid värdering av en säkerhet i en fastighet och översyn av dess värde enligt villkoren i artikel 208.3 b i samma förordning bör instituten säkerställa följande:

- i. Säkerheten i fastigheten bör värderas av en oberoende värderingsman till ett värde som överensstämmer med eller är lägre än marknadsvärdet. I de medlemsstater som har fastställt strikta kriterier för bedömning av fastighetsbelåningsvärdet i lagar och andra föreskrifter får fastigheten i stället värderas av en oberoende värderingsman till ett värde som överensstämmer med eller är lägre än fastighetsbelåningsvärdet. Instituterna ska kräva att den oberoende värderingsmannen inte tar med spekulativa faktorer i bedömningen av fastighetsbelåningsvärdet.
  - ii. Den oberoende värderingsmannen bör klart och tydligt dokumentera marknadsvärdet eller fastighetsbelåningsvärdet.
  - iii. Säkerhetens värde ska vara marknadsvärdet eller fastighetsbelåningsvärdet minskat på lämpligt sätt för att avspegla resultaten av den övervakning som krävs enligt artikel 208.3 och för att beakta eventuella fordringar på fastigheten med bättre rätt.
  - iv. Den oberoende värderingsmannen ska ha nödvändig kompetens, kunskap och erfarenhet för att utföra en värdering och vara oberoende i förhållande till kreditbeslutsprocessen. En anställd hos institutet kan betraktas som oberoende värderingsman så länge han eller hon uppfyller samtliga ovannämnda krav.
- c) När det gäller fordringar ska dessa överensstämma med artikel 209.2 i samma förordning. En fordring bör värderas till fordringsbeloppet.

- d) Vid andra fysiska säkerheter och vid hyresexponeringar som behandlas som säkrade om den leasade tillgången är annat än fast egendom ska dessa överensstämja med artikel 210 a och artikel 210 g i samma förordning. Vid genomförande av inledande och förnyad värdering av säkerheten ska instituten i enlighet med artikel 210 g i samma förordning värdera en fysisk säkerhet till dess marknadsvärde, som ska vara det beräknade värde till vilket en villig säljare skulle sälja egendomen till en i förhållande till honom eller henne oberoende villig köpare på värderingsdagen.
  - e) Vid andra betalda kreditriskskydd ska dessa överensstämja med artikel 212.1 a och artikel 212.2 f i samma förordning.
20. Institutet bör erhålla ett juridiskt utlåtande som bekräftar att säkerhetsordningen har rättsverkan och är verkställbar i alla relevanta jurisdiktioner i den mening som avses i punkt 17. Detta juridiska utlåtande ska
- a) upprättas åtminstone för varje typ av säkerhetsordning och
  - b) lämnas in skriftligen av en juridisk rådgivare. Om den juridiska rådgivaren är en anställd på institutet ska han eller hon vara oberoende i förhållande till den kreditbeslutsprocess som ger upphov till eller förnyar de exponeringar som behandlas.
21. När det gäller punkt 20 får instituten använda ett enda juridiskt utlåtande för flera säkerhetsordningar om det avser samma tillämpliga lagstiftning. Institutet bör inhämta ytterligare juridiska utlåtanden vid varje väsentlig avvikelse från villkoren för säkerhetsordningen som kan påverka den specifika säkerhetsordningens rättsverkan och verkställbarhet. Åtminstone ändringar i de tillämpliga rättsliga ramarna för säkerhetsordningarna och tillämpning av säkerhetsordningen på andra exponeringstyper, på gäldenärer klassificerade för andra exponeringsklasser eller på andra typer av gäldenärer, som kan vara fysiska eller juridiska personer, bör alltid behandlas som väsentliga avvikelser från villkoren för säkerhetsordningen.
22. När det gäller punkt 20 får instituten använda ett enda juridiskt utlåtande som omfattar flera jurisdiktioner. I synnerhet vid internationella regler i form av internationell rätt eller andra former av internationella avtal kan det juridiska utlåtandet omfatta vissa eller samtliga jurisdiktioner där dessa regler har antagits. I detta fall ska det juridiska utlåtandet åtminstone
- a) beakta huruvida reglerna säkerställer säkerhetens rättsverkan och verkställbarhet i alla jurisdiktioner där dessa regler tillämpas,
  - b) tydligt ange alla jurisdiktioner där dessa regler tillämpas,
  - c) tydligt ange alla former av säkerhet som omfattas av dessa regler.
23. Institutet bör se till att erhålla det juridiska utlåtandet (eller de juridiska utlåtandena) enligt punkt 20, vilket innebär en bekräftelse på att den säkerhetsordning med vilken den andra

fysiska säkerheten tillhandahålls har rättsverkan och är verkställbar i åtminstone följande jurisdiktioner:

- a) Den jurisdiktion vars lagstiftning säkerhetsordningen lyder under.
- b) Om ett offentligt register för denna typ av säkerhet finns, den jurisdiktion där säkerheten finns registrerad; eller annars den jurisdiktion som ägaren till säkerheten tillhör eller hemvisten om ägaren till säkerheten är en fysisk person.
- c) Om detta anses relevant för den aktuella säkerheten, de jurisdiktioner som institutet och gäldenären tillhör, eller i alla händelser gäldenärens hemvist, om gäldenären är en fysisk person.
- d) Den jurisdiktion där eventuell realisering av säkerheten mest sannolikt sker.
- e) Eventuell annan jurisdiktion om detta anses relevant för den aktuella säkerheten.

5.2 Krav på godtagbarhet för obetalt kreditriskskydd

24. Med avseende på artikel 183.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 bör instituten erhålla ett juridiskt utlåtande som bekräftar att arrangemanget för obetalt kreditriskskydd har rättsverkan och är verkställbart i alla relevanta jurisdiktioner. Detta juridiska utlåtande ska

- a) upprättas åtminstone för varje typ av obetalt kreditriskskydd,
- b) lämnas in skriftligen av en juridisk rådgivare. Om den juridiska rådgivaren är en anställd på institutet ska han eller hon vara oberoende i förhållande till den kreditbeslutsprocess som ger upphov till eller förnyar de exponeringar som behandlas.

25. När det gäller punkt 24 får instituten använda ett enda juridiska utlåtande som stöd för flera arrangemang för obetalt kreditriskskydd om utlåtandet avser samma tillämpliga lagstiftning. Institutet bör erhålla ytterligare ett juridiskt utlåtande för varje väsentlig avvikelse från avtalsvillkoren som kan påverka rättsverkan och verkställbarheten av arrangemanget för det specifika obetalda kreditriskskyddet. Åtminstone följande bör alltid räknas som väsentliga avvikelser från avtalsvillkoren: ändringar i den tillämpliga rättsliga ramen för arrangemanget för obetalt kreditriskskydd och tillämpning av ett sådant arrangemang för obetalt kreditriskskydd på andra typer av exponeringar, eller användning av garantigivare klassificerade för andra exponeringsklasser eller andra typer av garantigivare, som kan vara fysiska eller juridiska personer.

6. Effekterna av kreditriskreducering

6.1 Effekterna av betalt kreditriskskydd

26. Instituterna kan godta kreditriskreducerande effekter av andra betalda kreditriskskydd än ramavtal om nettning och nettning inom balansräkningen enligt punkt 12 i samband med tillämpningen av artikel 181.1 c–g i förordning (EU) nr 575/2013.
27. Vid godkännande av kreditriskreducerande effekter av ramavtal om nettning i enlighet med artikel 166.2 i förordning (EU) nr 575/2013 bör instituten använda det fullständigt justerade exponeringsbeloppet (E*) beräknat i enlighet med artikel 220.3 eller artikel 221.6 i samma förordning, som exponeringsvärdet vid beräkning av de riskvägda exponeringsbeloppen och de förväntade förlustbeloppen.
28. Vid godkännande av kreditriskreducerande effekter på nettning inom balansräkningen i enlighet med artikel 166.3 i förordning (EU) nr 575/2013 bör instituten använda E* beräknat i enlighet med artikel 223.5 i samma förordning, som exponeringsvärdet vid beräkning av de riskvägda exponeringsbeloppen och de förväntade förlustbeloppen.
29. Vid skattning av LGD-värden enligt artikel 181.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 och i överensstämmelse med punkt 131 i EBA:s riktlinjer för PD- och LGD-skattning, bör instituten beräkna det realiserade LGD-värdet för varje exponering som ingår i ett ramavtal om nettning eller i nettning inom balansräkningen som förhållandet mellan den ekonomiska förlusten och det utestående beloppet för kreditåtagandet vid tidpunkten för fallissemang beräknat som E* i enlighet med punkt 27 eller punkt 28. Instituterna bör beräkna den ekonomiska förlusten på basis av detta utestående belopp och inga kassaflöden från nettning får tas med i den ekonomiska förlusten som återvinningar efter fallissemang. I överensstämmelse med punkt 131 i EBA:s riktlinjer för PD- och LGD-skattning är det dock viktigt att komma ihåg att det utestående beloppet för kreditåtagandet vid tidpunkten för fallissemang beräknat som E* måste inkludera eventuella redan realiserade kapital-, ränte- och avgiftsbelopp.
30. Vid godkännande av de kreditriskreducerande effekterna av säkerhet i enlighet med artikel 181.1 i förordning (EU) nr 575/2013 gäller följande för de av instituten fastställda kriterierna för justering av LGD-skattningar:
  - a) De får inte leda till minskning av värdet för LGD-skattningarna om säkerheten är gäldenärens skuld som är antingen efterställd eller *likställd med* gäldenärens åtagande till institutet.
  - b) Vid andra fordringar än de prioriterade ska de på ett lämpligt sätt beakta effekterna av LGD-skattningar på institutets underordnade position i förhållande till säkerheten.

- c) Vid andra fysiska säkerheter ska de på ett lämpligt sätt beakta den sannolika placeringen av säkerheten under lånets löptid och dess eventuella effekt på institutens potentiella oförmåga att snabbt få kontroll över sin säkerhet och likvidera den i enlighet med artikel 181.1 e i förordning (EU) nr 575/2013.

6.2 Effekterna av obetalt kreditriskskydd

31. Institutet kan godta de kreditriskreducerande effekterna av obetalt kreditriskskydd med hjälp av någon av följande metoder:

- a) Justering av PD- eller LGD-skattningar i enlighet med artiklarna 160.5, 161.3 och 164.2 i förordning (EU) nr 575/2013 på basis av de kriterier som institutet fastställt i enlighet med artikel 183.2 och 183.3 i förordning (EU) nr 575/2013, i synnerhet med hjälp av någon av följande metoder:
  - i. Justering av riskklasser, grupper eller LGD-skattningar, inbegripet LGD vid fallissemang och bästa skattning av förväntad förlust (EL_{BE}) – oavsett vilken metod som tillämpas på jämförbara direkta exponeringar mot garantigivaren – genom hänsyn till det obetalda kreditriskskyddet vid skattning av riskparametrar enligt närmare anvisningar i dessa riktlinjer (modelleringsmetoden).
  - ii. Om jämförbara direkta exponeringar mot garantigivaren hanteras eller skulle hanteras enligt internmetoden med eller utan egna LGD-skattningar och konverteringsfaktorer: ersättning av såväl PD- som LGD-riskparametrar för den underliggande exponeringen med motsvarande PD- och LGD-värden för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren, enligt närmare anvisningar i dessa riktlinjer (metoden för ersättning av riskparametrar).
  - iii. Oavsett vilken metod som tillämpas på jämförbara direkta exponeringar mot garantigivaren: justering av riskklasser, grupper eller LGD-skattningar, inbegripet LGD vid fallissemang och EL_{BE} , vid tillämpning av riskparametrar genom avvikelser efter eget omdöme i klassificeringsprocessen enligt artikel 172.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och avsnitt 8.2 i EBA:s riktlinjer för PD- och LGD-skattning (personlig bedömning).
- b) Om institutet använder schablonmetoden för jämförbara direkta exponeringar mot garantigivaren och inte godtar effekterna av kreditriskreducering på obetalt kreditriskskydd vid PD- och LGD-skattningarna i enlighet med led a: tillämpning av riskvikt enligt schablonmetoden i enlighet med artikel 183.4 i förordning (EU) nr 575/2013 (metoden för ersättning av riskvikt).
- c) Beräkning av det riskvägda exponeringsbeloppet i enlighet med artikel 153.3, artikel 154.2, artikel 161.4 och artikel 164.3 i förordning (EU) nr 575/2013 (hantering av dubbla fallissemang).

32. Instituterna bör ha tydliga policyer för bedömning av effekterna av obetalt kreditriskskydd på riskparametrarna. Dessa policyer ska överensstämma med institutens interna riskhanteringspraxis samt avspegla kraven i artikel 183.2 och artikel 183.3 i förordning (EU) nr 575/2013 samt kraven i dessa riktlinjer. Instituterna bör tydligt ange i sina policyer vilken av metoderna beskrivna under punkt 31 som används för varje riskklassificeringssystem och de bör tillämpa dessa policyer på ett konsekvent sätt.
33. Obetalt kreditriskskydd som inte uppfyller godtagbarhetskraven för garantigivare och garantier enligt artikel 183.1 och 183.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och i avsnitt 5.2 i dessa riktlinjer får inte hanteras med någon av de metoder som beskrivs i punkt 31. Vid skattning av LGD-värden bör kassaflöden erhållna från utnyttjande av det ej godtagbara obetalda kreditriskskyddet hanteras som om de hade erhållits utan användning av obetalt kreditriskskydd. Oberoende av denna hantering bör instituterna samla in informationen om källorna till de kassaflöden som är att hänföra till ej godtagbara obetalda kreditriskskydd och fördela dem på lämpligt sätt. Instituterna bör regelbundet övervaka dels nivåerna för denna typ av kassaflöden, dels i vilken utsträckning de relevanta typerna av obetalt kreditriskskydd används. Om det behövs bör instituterna göra lämpliga justeringar för att undvika snedvridningar i PD- och LGD-skattningarna.
34. Om ett institut använder modelleringsmetoden enligt punkt 31.a) bör det överväga och i tillämpliga fall på ett konservativt sätt inkludera följande aspekter i sina LGD-skattningar:
- a) Eventuell valutaobalans mellan den underliggande förpliktelsen och det obetalda kreditriskskyddet.
  - b) Graden av korrelation mellan garantigivarens förmåga att fullgöra sin avtalsenliga förpliktelse enligt avtalet om obetalt kreditriskskydd och gäldenärens återbetalningsförmåga.
  - c) Garantigivarens fallissemang och därmed nedsatta förmåga att fullgöra sin avtalsenliga förpliktelse i fråga om det obetalda kreditriskskyddet.
35. Om ett institut använder modelleringsmetoden enligt punkt 31.a) kan det obetalda kreditriskskyddet anses som en riskfaktor i riskklassificeringssystemet. I synnerhet kan detta innefatta
- a) justering av enbart LGD-skattningarna utifrån tidigare erfarenhet vad gäller observerade kreditriskreducerande effekter av obetalt kreditriskskydd på realiserade LGD-värden, bl.a. realiserade återvinningar och väsentliga kostnader i samband med utnyttjandet av det obetalda kreditriskskyddet,
  - b) justering av såväl PD- som LGD-skattningar om instituterna kan komma med empiriska bevis på att förekomsten av det obetalda kreditriskskyddet påverkar gäldenärens PD-värde och påvisa att samtidig justering av såväl PD- som LGD-skattningar inte leder till dubbelräkningseffekter för det obetalda kreditriskskyddet eller till att den förväntade förlusten underskattas.

Att endast justera PD-skattningarna bör anses olämplig oavsett hur situationen ser ut.

36. Institutet får endast använda metoden för ersättning av riskparametrar enligt punkt 31.a)ii om följande villkor är uppfyllda:

- a) Det obetalda kreditriskskyddet är godtagbart enligt relevanta kriterier för obetalt kreditriskskydd i del tre, avdelning II, kapitel 4 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Institutet kan rimligen förvänta sig att de direkta kostnaderna för utnyttjande av det obetalda kreditriskskyddet är försumbara i förhållande till det belopp som täcks av det obetalda kreditriskskyddet.
- c) Garantigivaren har inte en status som fallerande.

37. Om instituten använder metoden för ersättning av riskparametrar eller metoden för ersättning av riskvikt enligt punkt 31.a)ii respektive punkt 31.b) bör de

- a) samla in och lagra information om egenskaper och prestation för gäldenären och exponeringen samt använda denna information vid skattning av gäldenärens PD-värde i enlighet med EBA:s riktlinjer för PD- och LGD-skattning,
- b) vid intern riskhantering separat beakta direkta exponeringar mot garantigivare och exponeringar säkrade med obetalt kreditriskskydd som tillhandahålls av sådana enheter,
- c) definiera ett separat tillämpningsområde för LGD-modellerna och separat beräkna riskvikten för den typ av garanterade exponeringar eller garanterade delar av exponeringar vars PD- och LGD-riskparametrar har ersatts eller som har tilldelats garantigivarens riskvikt. Vid garanterade exponeringar eller garanterade delar av exponeringar inkluderade i tillämpningsområdet för metoden för ersättning av riskparametrar eller metoden för ersättning av riskvikt behöver instituten inte skatta andra LGD-värden än LGD-värden för jämförbara direkta exponeringar mot garantigivare om de använder metoden för ersättning av riskparametrar.

38. För tillämpningen av punkt 37 gäller att om ett visst obetalt kreditriskskydd inte fullt ut täcker den ursprungliga exponeringen bör instituten till den del av exponeringen som inte täcks av det obetalda kreditriskskyddet kunna tilldela PD- och LGD-skattningarna för den ursprungliga exponeringen, utan att godta effekten av det obetalda kreditriskskyddet i fråga. Vidare gäller att instituten vid beräkning av det realiserade LGD-värde som tillämpas på den del av exponeringen som inte täcks av det obetalda kreditriskskyddet bör fördela kassaflöden och kostnader enligt följande:

- a) Kassaflöden erhållna från garantigivaren bör hänföras till den garanterade delen av exponeringen, medan kassaflöden från andra källor bör hänföras till den del av exponeringen som inte täcks av det obetalda kreditriskskyddet. Vid exponeringar som

också omfattas av betalt kreditriskskydd bör de kassaflöden som är knutna till det betalda kreditriskskyddet hänföras till den del av exponeringen som täcks av detta betalda kreditriskskydd, i enlighet med vägledningen i punkt 46.

- b) Indirekta kostnader bör hänföras till de olika delarna av exponeringen i enlighet med anvisningarna i punkt 113 i EBA:s riktlinjer om PD- och LGD-skattning.
- c) Direkta kostnader som är direkt knutna till utnyttjande av det obetalda kreditriskskyddet bör hänföras till den garanterade delen av exponeringen medan alla övriga direkta kostnader bör hänföras till den del av exponeringen som inte täcks av det obetalda kreditriskskyddet. Vid exponeringar som även omfattas av betalt kreditriskskydd bör de direkta kostnaderna som uppkommit i samband med realiseringen av det betalda kreditriskskyddet hänföras till den garanterade delen av exponeringen i enlighet med anvisningarna i punkt 46.

39. Om instituten använder metoden för ersättning av riskparametrar och gäldenären fallerat gäller följande:

- a) Riskvikten för den garanterade delen av exponeringen ska vara riskvikten för den jämförbara direkta exponeringen mot den ej fallerande garantigivaren.
- b) Den förväntade förlusten i den garanterade delen av exponeringen ska vara den förväntade förlusten för den jämförbara direkta exponeringen mot den ej fallerande garantigivaren.
- c) Om garantigivaren förblir icke-fallerande bör den garanterade delen av exponeringen anses som fallerande i samband med beräkningen av det interna underskottet eller överskottet i enlighet med artikel 159 i förordning (EU) nr 575/2013 och avsnitt 8.4 i EBA:s riktlinjer för PD- och LGD skattning.

40. Om instituten använder metoden för ersättning av riskparametrar ska de andra erforderliga kvantitativa kontrollverktygen som anges i artikel 185 c i förordning (EU) nr 575/2013 inbegripa en jämförelse mellan den förväntade förlusten för jämförbara direkta exponeringar mot garantigivaren och de observerade förlustnivåerna för de underliggande exponeringarna eller de underliggande delarna av exponeringar mot fallerande gäldenärer som ansågs garanterade före tidpunkten för fallissemang.

41. Om instituten i enskilda fall justerar riskparametrarna genom att bedöma det obetalda kreditriskskyddet med hjälp av personliga bedömningar i enlighet med punkt 31.a), bör instituten kunna motivera att arten av och egenskaperna för det obetalda kreditriskskyddet inte medger användning av de metoder som beskrivs i punkt 31.a)i eller punkt 31.b) för att avspegla det obetalda kreditriskskyddets kreditriskreducerande effekter.

42. Om instituten använder någon av de metoder som beskrivs i punkt 31.a) och de resulterande skattningarna ger en lägre riskvikt än den riskvikt som skulle tillämpas på en annars identisk

exponering för vilken institutet saknar obetalt kreditriskskydd, får den slutliga riskvikten inte vara lägre än riskvikten för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren i enlighet med artiklarna 161.3 och 164.2 i förordning (EU) nr 575/2013. Riskviktsgolvet ska med andra ord tillämpas.

43. Vid användning av metoden för ersättning av riskparametrar och beräkning av riskviktsgolvet bör instituten, om de inte fått tillstånd från den behöriga myndigheten att använda egna LGD-skattningar i enlighet med artikel 143.2 i förordning (EU) nr 575/2013 för jämförbara direkta exponeringar mot garantigivaren, använda LGD-värden enligt artikel 161.1 i samma förordning för att härleda LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren.
44. Vid användning av metoden för ersättning av riskparametrar och beräkning av riskviktsgolvet bör värdet för det obetalda kreditriskskydd vara följande:
  - a) Värdet för det obetalda kreditriskskyddet bör fastställas i enlighet med artikel 233 och artikel 239.3 i förordning (EU) nr 575/2013. Eventuell löptidsobalans bör tas i beaktande i det justerade värdet för det obetalda kreditriskskyddet i enlighet med artikel 239.3 i samma förordning, medan löptiden för jämförbara direkta exponeringar mot garantigivaren ska motsvara löptiden för exponeringen mot gäldenären.
  - b) Om det obetalda kreditriskskyddet täcker det värde av exponeringen som blir kvar efter indrivning från gäldenären och i förekommande fall eventuella andra former av kreditriskreducering, bör instituten skatta skyddets värde konservativt och utifrån tidigare erfarenhet.
  - c) Värdet för det obetalda kreditriskskydd som uppfyller kraven enligt andra underavsnittet i artikel 215.1 a eller artikel 215.2 i förordning (EU) nr 575/2013 kan vara det maximala belopp som utfärdaren av kreditriskskyddet har åtagit sig att betala vid låntagarens fallissemang eller uteblivna betalningar, eller vid andra angivna kredithändelser.
45. Institutet bör beräkna riskviktsgolvet enligt följande:
  - a) Om exponeringen omfattas av flera obetalda kreditriskskydd som var och en skyddar olika delar av exponeringen, bör instituten beräkna riskviktsgolvet som det exponeringsvägda medelvärdet för riskvikterna för jämförbara direkta exponeringar mot var och en av garantigivarna.
  - b) Om exponeringen omfattas av flera obetalda kreditriskskydd, varav två eller fler skyddar samma del av exponeringen, bör instituten beräkna riskviktsgolvet för denna del av exponeringen som den lägsta av riskvikterna för varje jämförbar direkt exponering mot garantigivaren. Vid beräkning av varje riskvikt kan LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot var och en av garantigivarna beakta effekten av övriga befintliga obetalda kreditriskskydd.

- c) Om någon del av exponeringen inte täcks av något obetalt kreditriskskydd bör instituten åsätta denna del av exponeringen den riskvikt som tillämpas på sådan exponering mot gäldenären utan något obetalt kreditriskskydd; i så fall bör de beräkna det riskviktsgolv som tillämpas på denna del av exponeringen som det exponeringsvägda medelvärdet för den riskvikt som tillämpas på den del av exponeringen som täcks av obetalt kreditriskskydd och den riskvikt som tillämpas på resten av exponeringen.
  - d) Vid beräkning av den exponeringsvägda medelriskvikten i enlighet med led a) och c) bör varje riskvikt beräknas för sig och vägas med den relevanta andelen av exponeringsvärdet.
46. Med avseende på punkt 45 och för att godta effekterna av flera kreditriskreducerande tekniker i enlighet med ansatserna som anges i punkt 31, bör samtliga av följande villkor vara uppfyllda:
- a) Institutet bör ha tydliga policyer för fördelning, ordningsföljd och godkännande av betalt och obetalt kreditriskskydd som överensstämmer med den interna återvinnings- och indrivningsprocessen.
  - b) Institutet får inte godta effekterna av samma kreditriskreducering två gånger. Vid fördelning av betalt kreditriskskydd mellan den del av exponeringen som täcks av obetalt kreditriskskydd och den del av exponeringen som inte täcks av obetalt kreditriskskydd ska till exempel dubbelt godkännande av det betalda kreditriskskyddet inte tillåtas.
  - c) Institutet bör tillämpa metoderna på ett konsekvent sätt. Därför gäller att
    - (i) ingen tillåtelse får ges för indelning av den del av exponeringen som täcks av ett visst obetalt kreditriskskydd i två delar och tillämpning av metoden för ersättning av riskparametrar eller metoden för ersättning av riskvikt på ena delen och modelleringsmetoden på den andra delen.
    - (ii) Vid flera obetalda kreditriskskydd som åtminstone delvis täcker samma del av exponeringen bör instituten fastställa lämpliga kriterier för att välja vilket obetalt kreditriskskydd som ska användas för ersättning av riskparametrarna. Sådana kriterier bör beskrivas i de interna policyer som upprättas av instituten för justering av PD- och LGD-skattningar i enlighet med punkt 38. Utan att det påverkar tillämpningen av underled i får instituten dela in den del av exponeringen som täcks av ett visst obetalt kreditriskskydd i två delar och tillämpa metoden för ersättning av riskparametrar på ena delen, medan effekterna av den resterande delen av detta obetalda kreditriskskydd godtas vid tillämpning av metoden för ersättning av riskparametrar på de övriga befintliga obetalda kreditriskskydden; i synnerhet kan den kreditriskreducerande effekten av den resterande delen av det obetalda kreditriskskyddet beaktas i LGD-värdet för jämförbara direkta exponeringar mot övriga befintliga garantivare i enlighet med punkt 47.

47. Vid godkännande av de kreditriskreducerande effekterna av flera kreditriskskydd som till följd av den av institutet genomförda fördelningen i enlighet med punkt 46 täcker samma del av en exponering kan instituten använda någon av de metoder som beskrivs i punkt 31.a). Institutet bör i synnerhet vid tillämpning av metoden för ersättning av riskparametrar och beräkning av riskviktsgolvet använda följande metoder för att härleda LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren, inbegripet de kreditriskreducerande effekterna av det tillkommande kreditriskskyddet:

- a) Om jämförbara direkta exponeringar mot garantigivaren omfattas av ett riskklassificeringssystem för vilket institutet inte har fått något föregående tillstånd att använda egna LGD-skattningar i enlighet med artikel 143.2 i förordning (EU) nr 575/2013, bör institutet använda de LGD-värden som anges i artikel 161.1 i den förordningen och i tillämpliga fall avspegla det betalda kreditriskskyddet genom att tillämpa de relevanta kraven i del tre, avdelning II, kapitel 4 i samma förordning.
- b) Om jämförbara direkta exponeringar mot garantigivaren omfattas av ett riskklassificeringssystem för vilket institutet har fått ett föregående tillstånd att använda egna LGD-skattningar i enlighet med artikel 143.2 i förordning (EU) nr 575/2013, bör institutet använda LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren som inkluderar effekten av tillkommande obetalt eller betalt kreditriskskydd. Om instituten inte kan godta detta tillkommande kreditriskskydd vid skattning av LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren gäller följande:
  - (i) Om LGD-värdet för osäkrade exponeringar mot garantigivaren är lägre än eller lika med LGD-värdet för osäkrade exponeringar mot gäldenären bör instituten använda LGD-estimatet för exponeringen mot gäldenären som avspeglar effekten av det tillkommande kreditriskskyddet.
  - (ii) Om LGD-värdet för osäkrade exponeringar mot garantigivaren är större än LGD-värdet för osäkrade exponeringar mot gäldenären eller om institutet inte kan genomföra någon sådan jämförelse bör det
    - vid garantigivare för storkunder antingen använda de relevanta LGD-värdena enligt artikel 161.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och i tillämpliga fall avspegla det betalda kreditriskskyddet genom att tillämpa de relevanta kraven enligt del tre, avdelning II, kapitel 4 i den förordningen, eller använda den LGD-skattning som tillämpas på osäkrade exponeringar mot garantigivaren. Valet mellan dessa två alternativ bör vara konsekvent för den aktuella typen av exponering för garantigivaren;
    - vid garantigivare för hushållskunder bör det LGD-estimat som tillämpas på osäkrade exponeringar mot garantigivaren användas.